

Nr 39.

Ankom till riksdagens kansli den 23 mars 1943 kl. 3 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om fortsatt giltighet av valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350).

I en den 5 mars 1943 dagtecknad proposition nr 135, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har Kungl. Maj:t, under åberopande av i statsrådet och lagrådet förda protokoll, jämlikt § 87 regeringsformen föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till lag om fortsatt giltighet av valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350).

Berörda förslag är av följande innehåll.

Förslag

till

Lag

om fortsatt giltighet av valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350).

Härigenom förordnas, att valutalagen den 22 juni 1939¹, vilken jämlikt lag den 30 april 1942 (nr 223) gäller till och med den 30 juni 1943, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1944.

Genom valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350) har Kungl. Maj:t erhållit befogenhet att, när riksdagen ej är samlad, under vissa förutsättningar förordna om inskränkning i olika avseenden av förfoganderätten över utländska betalningsmedel m. m. Under tid, då riksdagen är samlad, äger Kungl. Maj:t enahanda befogenhet efter inhämtande av riksdagens samtycke. Lagen gällde ursprungligen till och med den 31 mars 1940 men har därefter erhållit fortsatt giltighet, senast genom lag den 30 april 1942 (nr 223), enligt vilken giltighetstiden utsträckts till och med den 30 juni 1943. Genom lag den 28 juni 1940 (nr 613) erhöll 5 § valutalagen ändrad lydelse.

Med stöd av valutalagen utfärdades efter inhämtande av riksdagens samtycke valutaförordningen den 25 februari 1940 (nr 97). I denna förordning,

vilken jämlikt valutalagen icke gäller längre än sagda lag äger giltighet, ha vissa ändringar genomförts genom förordningar den 17 maj 1940 (nr 348), den 28 juni 1940 (nr 614) och den 9 maj 1941 (nr 244).

I gemensam skrivelse den 4 februari 1943 ha *fullmäktige i riksbanken och styrelsen för valutakontoret* uttalat, att nu rådande förhållanden nödvändiggjorde fortsatt giltighet av ifrågavarande lagstiftning. På grund härav hemställdes, att valutalagen måtte erhålla förlängd giltighet, förslagsvis under ytterligare ett år eller alltså till utgången av juni 1944.

Fullmäktige i riksgäldskontoret ha, efter remiss, den 11 februari 1943 yttrat sig i ärendet och därvid förklarat sig icke ha något att erinra mot bifall till förevarande framställning.

Bank- och fondinspektionen har i utlåtande i ämnet den 15 februari 1943 tillstyrkt bifall till framställningen.

Utskottet.

Med tillstyrkande av Kungl. Maj:ts förslag får utskottet hemställa,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition.

Stockholm den 23 mars 1943.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit
från första kammaren: herrar *Åkerberg, Sandén, Sylwan, Ohlin, Leander, Lindbärg, Bodin* och *Johansson* i Fårekulla;

från andra kammaren: herrar *Paulsen, Andersson* i Falkenberg, *Hall, Andersson* i Munkaljungby, *Mattsson* i Eneryda, *Söderdahl* och *Dickson*.